

مه حوی له نیوان عشقی خوداو عشقی نهو شوخه دا

نارام قهره داغی

Aram_qaradaghi@hotmail.com

گه لیک قسه و باسی زور له سهر شاعر و بیروچونه کانی مه حوی له نه ده بی کوردیدا ده بی نریت، بهو پییه می مه حوی به کیکه له شاعیره هره دیاره کانی نه ده بی کوردی، نه ده بیاتی نیمه هه تاکو نیستاش شانازییه کی زور بهم شاعیره گه وره یه وه ده کات، چونکه توانی له نویسندا بیته خواهنی ستاییلیکی تاییه ت به خوی، که به بیینی دو دیر له شاعره کانی بتوانریت جیا بکریته وه و موری تاییه تی خوی هه بیت له شاعردا. نهو لیکوئینه وانه ی تا نیستا کراون زوری به هره زوری له سهر ره گه زیکی تاییه تی له شاعری مه حویدا ده دوین نه ویش سؤفیگه ریه، ته وای شاعره کانی مه حوی که باس له ههسته کانی ناو دئی ده کات دراوته پال خوداو مه حوی کراوه بهو که سهی ته وای عشقی ناو دئی بو خودایه و جگه له خوشه ویستی خودا هیچ جوره خوشه ویستی کی دی دزه نه کردوته ناو دئی وه و خایه له هه موو شتیک، نه م جوره قسه کردنه له سهر شاعره کانی به رای من غه دریک گه وره یه به رام بهری کراوه، مهرج نیه ته وای شاعر غه زله یه کانی مه حوی بریتین له ته صه و ف و توانه وه بو خودا، به لکو به پیچه وانه وه ته صه و ف ریژه یه کی زور زور که می شاعره کانی پیکی پیناوه که شایه نی نهو زه قهر دنه وه گه وره یه نییه تا نهو بهو شیوه یه بناسریت.

وهک ده بیین له لیکوئینه وه کاندای له شاعری مه حویدا زورینه ی نهو وشانه ی که مانای یار بگه یه نیت دراوته پال خودا و که سایه تی ناسکی ژنی لی وه دهر نراوه، واتا مه حوی هه موو وشه کانی (یار، یان شوخ یان دبه ر... هتدی له جیگای خودا داناه، پیویسته لیره دا هه نویسته یه ک بکریت و بیسین نایا شاعری ره می ی یا خود به کاره یانی ره مز له شاعردا له چ کاتیکدا دیته ناراه؟ نه مهش زور ناشکرایه نه وهک هه ره له شاعر نه ده بیاتدا به لکو له هه مو بواره کانی ژیاندا کاتیک ره مز به کاره یانریت که ناو بردنی وینه ی یه که می ره مز که سانسوری بخریته سه رو ناو بردنی ته وای نه گونجاو و قه ده غه بیته، له م کاته دا په نا ده بریته بهر به کاره یانری ره مز تا وه کو بتوانریت مه به سه ته کان له وینه یه کی تر دا دهر بر درین.

یا خود له کاتیک تر دا ره مز به کاره یانریت بونه وه ی له ریگای ره مز که وه واتایه کی ته وای تر و تیروته سه لتر بدریت به دهر برینه که و نامانجی ته وای ته ی بی بکریت، که واته نه گه ره وهک ده لئین زوریک له شاعره کانی مه حوی سؤفیگه ری بن نه وای مه حوی چی پیویستی نه کرد په نا بهریته بهر به کاره یانری یار یان په ری یان هه رچ وشه یه کی دی بو ره مز له جیگای خودا، خو له زمه نه ی مه حویدا نه گه ره به اتبایه ناوی خودای به ناشکراو به روتن بر دایه مه به سه تی نهو بوا یه نه وای ناما نجه کانی باشتر ده پیکا و خه لکی زیاتر لینی تیده گه یشتن و گه وره تر سه یریان ده کرد، پاشان گه ره به وردی سه یری شاعره کانی مه حوی بکریت زور به ناسانی له گه لیک شویندا ده بی نریته وه که مه حوی ته وای دلدارانه ده دویت و ره مزه کانی زور دوره له سیفاته کانی خودا وه، له هه ندی شویندا ناسه واری روداو ده بی نریته وه له گه ل دبه ره که ییدا که به سه ری هاتوه، که نه مانهش رودای بهرجه سه تن و دوورن له هه مو خسته نه قابلیکی خودا وه، مه حوی له کومه لگایه کی کوردیدا که سایه تییه کی دینی هه بووه و مه لا و گوتار خوین بووه، وهک له میژوی ژیانری نهو پیاهه دا ده بی نریت که هینده شاره زابوه له یه کی که له مرگه و ته کانی نه سه ته نبولدا مه لا بووه و گوتاری خویندوته وه، نه م که سایه تیانه له کومه لگای کوردیدا هه میسه چاویان له سه ره و گه لیک وشه و دهر برین بو نه مان به هه موو شیوه یه ک قه ده غه یه به تاییه تی له بابه تی خوشه ویستی و ژندا، بویه زورینه ی غه زه له کانی دراوته پال خودا، راسته له بنه ماکانی ریازی سؤفیگه ریدا وینه ی خودا خراوته وینه ی ژنه وه، به لام نه م جوره ره مز له سؤفیگه ریدا له کاتیکدا سه ری هه لدا که که سی سؤفی بویه که سیکی ناشیاو و نامو له حکومتی عه باسیدا و دای کوشتنی حه لاج رويدا نه گین له نویسنه کانی حه لاج و پیش نه مده وهک رایبعی عه ده وی و محیه دینی عه ره بی دا زور ناشکرا و به ناوی خودا وه نویسنه کانیان نویسه و بی په نا بر دنه بهر ره مز و ره مزکاری، هه رچه ندنه نه م به کاره یانری وینه ی ژن له بری خودا لای نیین رومی زیاتر بهر چا و ده که ویت، بهو پییه نیین رومی که وته نه وکاته وه که سؤفییه کان به ناشکرا ده سکره به کوشتنیان، به لام له سه رده می مه حویدا هیچ سانسوریک نه بووه تا په نا بهریته بهر نه م جوره نویسنه، نه گه ره بگوتریت مه حوی وهک رییا زه که ی نیین رومی شاعره کانی نویسه ناکریت هه موو شاعر غه زله یه کانی بکریت به ته صه و ف و دلدار ی له ناو شاعری مه حویدا دابرنریت، چونکه گه لیک به یتی هه ن ناتوانریت بدریته پال خودا و به ناشکرا موری مروقیایه تی پیوه دیاره، که به هه ندیک نمونه ی کورت نه مانه زیاتر رونده که ینه وه که دیوانه که ی پره له چهنده ها نمونه ی له م جوره.

له شوینیکدا مه حوی ده لئیت:

سهرت پی لازمه مه بیازه مه حوی
ده بی دولبه ره که هات نیمه به سه رچین

لېږدا مه حوى ږوده كاته خوى و به خوى ده لېت ناگات له سه رتبېت و له ناو نه چېت چونكه ئېشت تېى ده كه وېت، نه وكاتهى كه خوشه ويسته كه ت دېت نه بى تو
له خوشيا له بى نه وهى به قاج بچيت به پيريه وه نه بى به سه ر بچيت، له دودېږى تردا وه لامي نه مه ده داته وه و ده يسه لېنى كه نه و چاوه روانييهى هاتوته دى و
ږوداوه كه مان بو ده گېږېته وه دواى هاتنى د لېه ركه كى، ده لېت:

گله يى پېشم له سه ر سه ر هم بووه بار

كه دى من دولېه رم هات و به سه ر چوم

لېږدا ده لېت من كه چاوه ږېى د لېه ركه كم بووم، د لېه رم گه بشت و به سه ر يش چوم بولاي به لام ئېستا پېم گله يم لېه كات كه به سه ر چوم و به قاج نه چوم. كه
نه نمونه يه هيچ نكوئيه كى لېنا كرى پاش ږودانى ږوداويك گوتراوه.

له ناو غه زه له كانى مه حويدا ديارده يه كى تر زور به ږونى ده رى ده خات كه مه حوى مه به ستى خودا نه بووه و مه به ستى خوشه ويسته كه ي بووه، چونكه له گه لېك
شونېدا يار به سته مكارو خوڼېږىژ ناوده بات، كه نه سي فزاتى سته مكاريه ناكړيت لاي مه لايه كى وهك مه حوى بدړېته پال خودا، وهك له يه كېك له دېره كانېدا
ده لېت،

له ناو باسى توبه ي توبو نه مرو نه ي سته مگه ر شوخ

بخه نه توبه پاشى كوشتنى من، توبى يو پيرت

له خوڼېندنه وهى ديوانه كهى مه حويدا توشى چه نده ها پارچه شيعرى پر له هه ست و سوزى د لداريه كى ته ر ده بېن كه مه حوى هميشه ږوده كاته به رامبه رو باسى
نه و شوخه ي ناو دنى ده كات له زور شونېدا له راقه ي شيعره كانېدا نه و شوخه كراوه به خودا يان به رڼي شاندهر يكي دىنى بو گه يشتن به خودا، كه خوى له
راستيدا كاتيك له شيعردا رهمز به كار هات شاعير له شوڼيكي شيعره كه يدا نماژه بو نه و رهمزه ده كات بو به رچاوه ورونى خوڼنه ر، وه هه ست به وه ده كړيت كه
رهمز هه يه بابته تى ناو شيعره كه له كاتى ده رېږېنى رهمزه كه دا گورانيكى به سه ردا دېت، مه حوى له دودېږى تردا باس له وه ده كات كه ته مهنى وا پير بوو كه چى
نه گه يشته نه و شوخه ي كه دنى لايه تى، وهك ده لېت:

نه گه يم نه و جوانه و گه يم پيرى

مه ده د يا پيرى پيرانى بوخارا

له م به يته دا مه لا عه بدول كه ريمى موده ريس نماژه به وه ده كات مه حوى لېږدا مه به ستى پېى نه وه يه كه پير بووه كه چى رشېى نه گه يشته كه سېك
رڼي شاندهرى بكات بو لاي خودا وشى نه و جوانه لاي مه لا عه بدول كه ريمى موده ريس به رڼي شاندهر راقه كراوه، به لام ته واوى قه صيده كه و نه و چه ند نيوه
دېږه ي كه له دواى نه م دو دېږه وه هاتون هه موى كومه نه به يتيكى ته رى د لدارين و هيچ نماژه به كى بچوكيش نيبه كه بمانباته وه سه ر نه وهى مه حوى مه به ستى
رڼي شاندهر يېت، ته واوى قه صيده كه كوكه له سه ر نه وهى مه حوى گف توگو له گه ل شوخه كه يدا ده كات، هه ر له هه مان قه صيده دا له چه ند به يتي دواتردا ديسان
ده كه وېته وه سه ر باسى سته مكارى نه و شوخه ي كه نه م پېى نه گه يشته و باس له برژانگه كانى ده كات كه خوڼناويى كرده به خوڼنى دنى عاشقه كانى، كه نه م
سيفه تانه دورن له سيفه تى كه سانى رڼي شاندهر، وهك نه وهى مه لا عه بدول كه ريمى موده ريس له سه رى دواوه.

نه و شيعرانه ي كه به م شپوه يه لېكدا نه وه يان بو كراوه ديوانه كهى مه حوى دا گېر كرده، كه هيچ مانايه ك و نماژه يه كى سؤفيگه رى تندا نيبه و دراونه ته پال
ته صه وف.

مه حوى له دو دېږ شيعردا زور به ږونى نماژه به وه ده دات كه زور لومه كراوه له سه ر له سه ر نه و وشه ته رانه ي كه نه وه ده سه لېنيت له ناو خوڼدا عاشقيكى
سه رسه ختى شوخه كهى بوه به لام نه گه ر هه ندېك ده رېږېنى گوتبېت بو شاردنه وه و نكردنى شوخه كهى به كومه لېك وشى دىنى، نه وا له به ر نه و ناوى مه لا و
شېخه بوه كه هه لى كرتوه

وهك ده لېت:

چاوه جېى نه و شوخه بى، وتم و، وتى

نه م مه لا شېخه قسه ي بى جا ده كا.